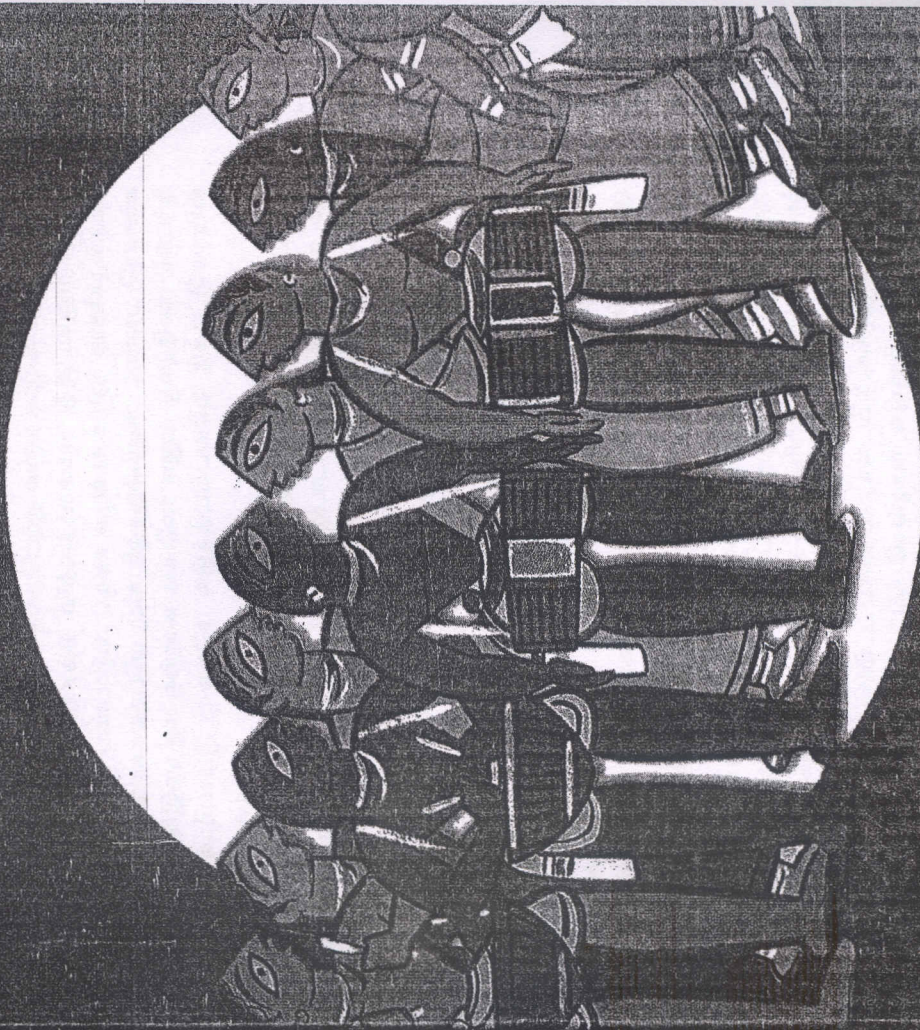

புதுக்கோட்டை
புதுக்கோட்டை
புதுக்கோட்டை

பதிப்பாசிரியர்
மணவர் இ. சங்கிரகேகான்

வில் குறித்த சிறப்புச் செய்திகள்

பெண்கள் இக்கோவிலின் உட்பிரகாரத்தினுள் செல்லக்கூடாது. ஆதிக்கதியின் அருள்பெற வீரக்குமாரசாமி தவம் செய்யும்போது ஒரு பெண்ணின் ஆவிபட்டுத் தவம் கலைந்ததாகவும், வீரக்குமரன் பார்வையாலேயே அப்பெண்ணை எரித்ததாகவும் அது முதல் வீரக்குமரனின் கண்களில் பெண்கள் படக்கூடாது என்ற ஐதீகம் நிலவுவதாகவும் கூறுவர். பக்தர்கள் தாங்கள் நினைத்த காரியம் கைகூடுவதற்காக பொட்வி எனப்படும் அதிர்வெடி போடுகின்றனர். இதற்கெனத் தனியாக அதிர்வெடி மண்டபம் உள்ளது. நம்பிக்கை என்பதே மனித வாழ்வின் ஆணிவேராகும். நம்பினோர் கெடுவதில்லை என்பது ஆன்றோர் வாக்கு. மக்கள் தங்களுக்கு யாராவது அநீதி இழைத்துவிட்டால் வீரய்யன் பார்த்துக் கொள்வான் என்று தங்கள் முறையீடுகளைப் பிராது எழுதி மூலவர் முன்னிலையில் கட்டும் பழக்கமும் உள்ளது. தங்கள் காவல் தெய்வமாக மக்கள் வீரக்குமாரசாமியை நம்புகின்றனர்.

தொகுப்புரை

சிறு தெய்வ வழிபாடுகள் காலமாற்றத்தினாலும், பொருளாதார வளர்ச்சியினாலும் பெருந்தெய்வ வழிபாட்டு நிலையை அடைவது தவிர்க்க முடியாததொன்றாகும். அவ்வகையில் பூசை செய்யும் பூசாரிகள் குருக்களாக மாற்றப்பட்டாததும், வடமொழி வேதம் கூறப்பெறாததும் தவிர ஒரு பெருந்தெய்வ நிலையில் வைத்து எண்ணத்தக்கதாக வீரக்குமாரசாமி உள்ளது. மேலும் சாதிவேற்றுமை கருதாது அனைத்துச் சமூகத்தினரும் ஒன்றுபட்டு ஒருங்கே வணங்குவது மனத்திற்கு மகிழ்வுட்டக் கூடியதாகவும், சாதிபேதமற்ற ஓர் எதிர்காலச் சமூகத்திற்கு வழிகோலுவதாகவும் உள்ளது.

துணைநூல்கள்

1. கருப்பாமி-ஆ. : (1999) நாட்டுப்புறச் சிறுதெய்வ வழிபாடு, செந்தமிழ்ப் பாவை பதிப்பகம், ஆய்க்குடிவயல், புதுக்கோட்டை
2. குருசாமி சித்தர், குரானசேகரன், தே. : (தொகுப்பாசிரியர்கள்), தமிழர் பண்பாட்டு வரலாறு (தொகுப்பு - II) (1999),
3. சக்திவேல்-ஆ. : நாட்டுப்புறவியல் ஆய்வு,
4. ஐங்குறுநூறு

நவாப்பழத்தம்மன் குலதெய்வ வழிபாட்டு மரபுகள்

இரா. விஜயன், எம்.ஏ., எம்.பி.,
வி.என்.ஆர்.நகர், வடவள்ளி

முன்னுரை

நாட்டுப்புறங்களில் நடைபெற்று வரும் வழிபாட்டு முறைகள் சில நமக்கு வியப்பாகவும் விந்தையாகவும் இருப்பினும் அங்கு பின்பற்றப்படும் பண்பாடும், பழக்க வழக்கங்களும் நாகரீகத்தையும் அன்றைய வரலாற்றையுமே முன் நிறுத்துகின்றன. கண்டட தேவாங்க செட்டியார் இனத்துள் ஒன்றான கப்பலேர் எனும் குலத்தினர் பின்பற்றி வரும் வழிபாட்டு முறையே எடுத்தியம்புவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

காவங்காலமாய் நெசவத் தொழிலையே முதன்மையாகச் செய்து வரும் இவ்வினத்தினர் குலதெய்வ வழிபாடாக அம்மன் வழிபாட்டை மேற்கொண்டு வருகிறார்கள். சாதாரணமாக அம்மன் கோயில்களில் இருக்கும் அம்மன் சிலையோ, குலமோ எதுவும் இல்லாமல் பூங்காலப் பெட்டி ஒன்று மட்டும் உள்ளது. அப்பெட்டியினுள் பெண்ணின் தலை உள்ளது. இதையே இம்மக்கள் குலதெய்வமாகக் கருதி வழிபட்டு வருகிறார்கள். சித்தையன்கோட்டை என்றழைக்கப்படும் இவ்வூர் இவ்வூர் திண்டுக்கல்லிற்கு தென்மேற்கு திசையில் 10 மைல் தொலைவில் அமைந்துள்ளது. இவ்வம்மனை சஞ்சீவி மலையரசி, நவாப்பழத்தம்மன், சாமுண்டீஸ்வரி என பல பெர்களில் இம்மக்கள் அழைக்கிறார்கள். வழிபாட்டிற்குக் காரணமாக ஒரு வாய்மொழிக் கதை வழக்கில் உள்ளது.

வாய்மொழிக் கதை

இம்மாவட்டத்தில் சிறுமலை எனும் மலை ஒன்று உள்ளது. இம்மலை பலாவிற்கும், நவாப்பழத்திற்கும் பெயர் பெற்றது. இம்மலையை ஆண்ட மலையரசன் ஒருவனின் மகள் இறையருளால் கருவுற்றாள் என்றும், பிறகு அழகான பெண் மகவு ஒன்றினைப் பெற்று பழிக்கு அஞ்சி சூலக் குறியிட்ட பச்சை பட்டாடையில் அக்குழந்தையைச் சுற்றி நவாமரத்தடியில் விட்டுச் சென்றாள் என்றும் அககுழந்தை அம்மரத்தடியில் பழுத்துக் கிடந்த நவாப்பழத்தில் உருண்டு, உருண்டு உடல் நீல நிறமாக மாறியது எனவும் அக்குழந்தைக்கு ஓர் நாகம் துணை

நின்றது என்றும் அம்மலையில் ஆடு மேய்க்கும் இடையன் ஒருவன் தினமும் தனது ஆடுகளை இப்பகுதிக்கு மேய்ச்சலுக்கு தொண்டு வரும் போது ஒரு ஆடு மட்டும் பிரிந்து சென்று அக்குழந்தைக்குப் பால் ஊட்டி பசியாற்றிப் பிறகு இறுதியில் வந்து தனது மந்தையுடன் சேர்ந்து கொள்ளும் என்றும், இதை கவனித்த அந்த இடையன் ஒரு நாள் ஆட்டின் பின் தொடர்ந்து சென்ற போது தான் அந்த அற்புதத்தை அவன் பார்த்ததாகவும் நாகத்துணையுடன், இறையருளோடு விளங்கிய அக்குழந்தையை மகப்பேறில்லாத தனக்கு மகளாக்க எண்ணி, நாகத்திடமே அனுமதி கேட்டான் என்றும் அதற்கு இணங்கி நாகமே அவனுக்கு வழிவிட்டுச் சென்றது என்றும், பிறகு அக்குழந்தையை அவன் தனது இல்லத்திற்கு எடுத்துச் சென்று அன்புடன் வளர்த்தான் எனவும் பிறகு சில ஆண்டிலேயே அவனுக்கு ஆண் மகவு ஒன்று பிறந்தது என்றும் இருவரும் உடன் பிறந்தோர் போல் மாசில்லா பாசம் கொண்டு ஊரே பொறாமை கொள்ளும்படி சீருடன் வளர்ந்தனர் என்றும், அவன் பருவவயதை எட்டிய போது இடையனும் அவன் மனைவியும் இறந்தனர் என்றும், பிறகு அவளே ஆடு மேய்க்கும் பணியை ஏற்று நடத்தி வந்தாள், ஒரு நாள் தனது தம்பியை ஊரார் அனாதை என்று கேலி செய்தது கண்டு சோர்வுற்று தனது தமையனிடம், தம்பி உன்னை போலவே ஒரு இனமும் குலத்தெய்வம் இல்லாமல் அனாதையாகப் புல்வெட்டி கண்மாய் எனும் பகுதியில் வாழ்ந்து வருகிறது. அவர்களுக்குக் குலத்தெய்வமாக அவதரிக்கவே நான் பிறந்தேன். ஆகவே இங்கு யாரும் அனாதை இல்லை, எனவே நீ எனது சிரத்தைத் துண்டித்து அவர்களிடம் ஒப்படைத்து விடு. இது என் மேல் ஆணை என அவனிடம் கேட்டுக் கொண்டாள் எனவும், அவனும் வேறு வழி தெரியாமல் துன்பம் மேலிட தனது தமக்கையின் தலையைத் துண்டித்து, கண்மாய் பகுதியில் நெசவுத் தொழிலில் ஈடுபட்டு வந்த அம்மக்களிடம் நடந்ததைக் கூறி ஒப்படைத்தாள் என்றும், பிறகு அம்மக்கள் செய்வதறியாமல் உடல் சிலிர்த்து, அச்சிரத்திடமே, உன்னை எங்குமால் வைத்து வணங்குவது என்று கேட்ட போது, இங்கிருந்து மூன்றுமைல் தொலைவில் சித்தர்கள் கோட்டை (இதுவே இன்று மருவி சித்தையன் கோட்டை என அழைக்கப்படுகிறது) ஒன்று உள்ளது. அங்கு ஆலயம் எழுப்பி வழிபாடு நடத்துங்கள் என்று கூறியதாகவும் அதன் பேரிலேயே இவர்கள் இவ்வூர்க்கு வந்து இவ்வம்மனைத் தமது குலத்தெய்வமாக வழிபட்டு வருகிறார்கள் என்று வாய்ப்பொழிக்கதை ஒன்றை கூறுகிறார்கள்.

வழிபாட்டு முறை

இரண்டு ஆண்டிற்கொருமுறை மகாசிவராத்திரி நாளன்று இவர்கள் பெட்டியிலிருந்து சிரத்தை வெளியே எடுத்து வைத்து

வழிபடுகிறார்கள். சக்தி, சிவம் எனும் இரு சக்திகளை வெளிப்படுத்தும் முக்கமாக இரு ஆண்டிற்கொருமுறை நடத்தப்படுகிறது.

குறியிடுதல் : வழிபாட்டின் முதல் நிகழ்ச்சியாய் சலவைத் தொழிலாளிக்கு முதல் மரியாதை செய்யப்படுகிறது. அவன் அன்று இட்ட அந்த குலக்குறிதான் தமது சமுதாயத்தையே அடையாளம் காட்டியது எனும் கருத்தை முன்வைத்து, சாதி வேறுபாட்டை கடந்து அவரை அழைத்து வந்து பட்டாடையில் சூலக்குறியிடச் செய்து அவருக்கு மாலை அணிவித்து மரியாதை செய்யப்படுகிறது.

சீக்கு அரைத்தல் : சிரசத்தை குளிப்பாட்ட, சீயக்காய்களை நன்கு உலர வைத்துத் தமது கைகளாலே கோபில் பூசாரிகள் அரைக்கிறார்கள்.

குளிப்பாட்டல் : தமது கண்களை கட்டிக் கொண்டு பூசாரிகள் சிரத்தை வெளியே எடுத்து அதற்குச் சீயக்காய் இட்டு இளநீரால் குளிப்பாட்டுகிறார்கள்.

பச்சையாடை தருதல் : இக் குலத்தைச் சேர்ந்த ஆண்கள் தமது சகோதரிகளை எங்கு இருப்பினும் அழைத்து வந்து அவர்களுக்கு பச்சையாடை கொடுத்து அவர்களின் ஆசி பெறுகிறார்கள். பிறகு மாலையில் பூக்களால் அவங்கரிக்கப்பட்ட அம்மன் பொதுமக்கள் வழிபாட்டிற்காகச் சன்னதியில் வைக்கப்படுகிறது. இவ்வம்மன் அருள் பெற இம்மாவட்டத்தின் பல பகுதியிலிருந்தும் மக்கள் இங்கு வந்து அம்மன் அருள் பெற்றுச் செல்கிறார்கள். விழாவின் இறுதியாக நள்ளிரவு அலங்கரிக்கப்பட்ட அம்மனின் தலையில் சுற்றப்பட்ட பூக்களை விடுத்து இக்குலப் பெண்களுக்குக் கொடுத்துவிட்டு மீண்டும் சிரத்தை எடுத்துப் பெட்டியில் வைத்துவிடுகிறார்கள். இனி இரண்டாவது ஆண்டில் மட்டுமே இப்பெட்டி திறக்கப்படும்.

முடிவுரை

சாதி, மத ஏற்றத்தாழ்வுகளை எடுத்தெறியவும், அன்பையும், பாசத்தையும் எடுத்தியம்புவதையுமே நாட்டுப்புற வழிபாட்டு முறைகள் என்றென்றும் நமக்கு எடுத்துக்காட்டி வருகின்றன. அதற்கு இம்மக்கள் பின்பற்றி வருகின்ற வழிபாட்டு முறையும், வாய்ப்பொழிக்கத்தையும் ஒரு சான்று. நாட்டுப்புற மக்களின் பழக்க வழக்கங்களிலும், செயற்பாடுகளிலும் மறைந்து போன ஒரு வரலாற்றை எடுத்துக்காட்டவே முயல்கிறார்கள் என்பது மட்டும் காலம் நமக்கும் காட்டும் பாடம்.